5

DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS,

DE

RACHITIDE.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON

Ampliſſimi SENATUS ACADEMICI conſenſu,

Et nobiliſſimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini ſubjicit

GULIELMUS BARTON,

ANGLUS,

Soc. Reg. Med. Edin.

Et

Nat. Studioſ. Soc. Extraord.

Nec non

Soc. Phyſ. Soc. Honor.

Ad diem 24. Junii, hora locoque ſolitis.

EDINBURGI:

Apud BALFOUR et SMELLIE,

Academiae Typographos.

M,DCC,LXXXVI.

Nobiliſſimo viro,

EDVARDO SMITH STANLEY,

COMITI DERBIÆ, &c. &c.

Qui perantiquos gentis honores,

Atque nomen ſplendidum,

Singulari patriae amore,

Ingenii vena divite,

Morum ſuavitate,

Et inſigni, qua omnes excipit,

Suoſque maxime complexus eſt,

Benevolentia,

Ampliavit;

Haſce ſtudiorum primitias

D. D. CQ.

Devotiſſimus

A U C T O R.

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

RACHITIDE.

DE tempore, quo primum Rachitis, ſeu morbus ſpinalis (Anglice *the Rickets*) genus humanum invaſit, apud medicos minime conſtat. Gliſſonius, caeterique una cum hoc medici, quibus a collegio Londinenſi id negotii deditum eſt, primi hunc morbum graphice depinxerunt. Illi quidem perſuaſum fuit, Rachitidem non innotuiſſe ante annum circiter trigeſimum, quam ipſe ſcripſit; quo tempore, ſcilicet, in occidentalibus Angliae regionibus, ea prodiit, omnium in ſe attentionem convertens: Affirmat etiam in ſeptentriona-

libus comitatibus tunc temporis multo rarius viſam fuiſſe; poſtea tamen alias regiones et gentes attigiſſe.

Sed, pace tanti viri, non poſſum quin aliter de hac re ſentiam. Haud eſt negandum, quoſdam ex morbis, qui nunc temporis graſſantur, priſcis fuiſſe ignotos: Verumenimvero hi omnes, ni multum fallor, a contagione profecti ſunt, et per hanc foventur. At Rachitidem ex hoc principio nunquam naſci, apud omnes fere convenit. Siquidem ad cauſas, quae hunc morbum movere ſolent, reſpiciamus, hae plurimae a rerum primordiis corpora hominum plus minuſve exercuerunt; et quia hodie in Batavia majori, quam in aliis regionibus, vi pollent, hoc malum illi gravius incumbit. Verique ſimile eſt, antiquitus rarius contigiſſe, ob lavationes frigidas ſaepius corporibus infantium adhibitas, et ob bonos mores, quos neque deſidia neque luxuria adeo vitiarant. Quo factum fuit, ut homines ad prolem robuſtam, Rachitidi minus patentem, generandam valuerint.

Attamen

Attamen in ſcriptis antiquorum leguntur multa ſigna, vel confertim, vel ſeparatim tradita, quae, ut credunt quidam magni nominis, et eruditi medici, morbum hunc, olim etiam infantes aliquando invaſiſſe, declarant.

DEFINITIO.

Caput magnum anterius maxime tumens; genicula tumida; coſtae depreſſae; abdomen tumidum; caetera marceſcentia. *Cullen. Syn. Noſ. Method. Gen.* 83.

HISTORIA.

Hic morbus maxime, vel ſolum forſitan, infantes adoritur. An unquam vero ab ineunte protinus aetate viſus fuerit, nondum liquet. Exempla quae a Gliſſonio et Kleinio petuntur, ad eorum opinionem firmandam, qui morbum hunc aliquando, dum foetus in utero geſtatur, pullulare

pullulare et creſcere proponunt, admodum incerta eſſe videntur: Et graviſſimae auctoritates contra hanc ſententiam nituntur. Ut plurimum infantes menſes ad novem natos, vel ab hac aetate ad primi biennii finem, invadit: Quo tempore impune praeterito, raro quidem per reliquum vitae curſum veſtigia ejus ſeſe in conſpectum praebent.

Ingreditur pedetentim, et ſigna quaedam adſunt, ex quibus quid eventurum ſit colligere poſſimus. Infans, qui antea in manibus nutricis exerceri et jactari geſtivit, nunc motum corporis quemcunque validum averſatur, otii, parvulis ſeſe bene habentibus maxime ingrati, appetens. Laſſitudo ſpontanea miſellum premit, qui corporis ſitus, prae debilitate, ſaepius mutat; eoſque maxime affectat, in quibus muſculorum actione exigua ad corpus ſuſtentandum opus eſt. Fatendum eſt, haec ſigna omnium fere morborum acutorum etiam praecurſores eſſe: Sed, ubi circa aetatem praedictam accedunt, et aliquamdiu perdurant, ne Rachitis ſit in propinquo, gravis eſt cauſa metus. Qui pedibus inſiſtere antea valuit, ne minimo auxilio ab adſtantibus adhibito, non

amplius

amplius pede certo ſignat humum. Inter eundum vacillat, titubat, non raro humi procumbit. Auctoribus Buchnero * et Roſenſtein †, Rachitici per aeſtivos menſes firmius gradiuntur, et ineunte hyeme pedibus inſiſtendo minus apti evadunt.

Animi adfectus languent; gaudium, riſus, ira, moeſtitia, ploratio, difficilius excitantur; et excitatae, minus, quam aliorum, vehementes ſunt. Contra, mentis actiones, habita aetatis ratione, vigent admodum. Ingenium vividum eſt, judicium acre. Teſtante ſagac. Buchnero, qui in hoc morbo indagando operam ſummam navavit, res ſaepe ſaepius aliter ſe habuit. Sed his in exemplis veriſimile videtur, morbum alium ſeſe comitem adjunxiſſe, et encephalon aqua gravatum fuiſſe.

Ingraveſcente malo, debilitas, torpor, et ignavia augentur; ab omni corporis, aut geſtatione, aut exercitatione, quae propriis eget viribus, abhorret aeger, ſeſſione, et tandem decubitu, ſibi ſemper indulgere cupiens.

Membra

* Diſput. ad Morb. Hiſt. Hall. tom. vi pag. 282.

† Diſeaſes of Children, tranſlated by Sparman, pag. 276.

Membra quaeque corporis gracileſcunt, et macie conficiuntur, excepto capite, quod miram in molem excreſcit. Suturae haud coëunt, et medium, quod inter os frontis, et utrumque parietale, relinquitur ſpatium, multo quam hac aetate ſolet amplius eſt. Frons etiam longe prominet. Faciem, quanquam pallidior et tenuior eſt, quam in ſanis et vegetis, macies et pallor non aeque ac caeteras corporis partes obſidet. Collum gracile videtur, et vaſa ſuper id ad caput repentia, hujuſque nutrimento deſtinata, tum quoque quae ſanguinem cor verſus referunt, inſolitae ſunt molis.

Pallor cutem occupat, quae, quaſi juſto capacior, in rugas collabitur. Monente tamen Gliſſonio, tactu mollior, et ut plurimum laevior deprehenditur *. Abdomen tumet; ſed integumenta ejus videntur extenuari.

Epiphyſes oſſium, uti radii, ulnae, humeri, femoris, tibiae, fibulae, coſtarum, &c. intumeſcunt et molleſcunt;

* De Rachit. cap. 21. pag. 263.

cunt; aliquando etiam, cartilagine interjecta depaſta, nexus epiphyſin inter et os ipſum abrumpitur *.

Oſſa ipſa ſpongioſa et mollia evadunt; nil mirum igitur, quod incurvationes et abbreviationes varias patiantur. Prae aliis, tibiae, fibulae, et femora curva fiunt: Unde vari et valgi. Brachia quoque, minus autem, inflectuntur.

Thorax quaſdam mutationes inſigniores ſubit: Nam a lateribus complanatur, et coarctatur; ad ſternum vero in acumen ſurgit, carinam navis quodammodo referens. Clavicula, magis convexa facta, in modum *S* literae incurvatur.

Vertebrae huc illuc inclinantur, unde cervix atque truncus breviores; dorſoque retrorſum extuberante, caput intra humeros quaſi demergitur. Spina admodum decurtata; nil mirum, brachia, humeros, femora,

et

* Reichel apud Sandif. theſ. de Epiph. ab oſſ. Diaph. deduct. vol. i. pag. 10.

et crura, etiamſi revera flexa et brevia ſint, praeter naturam longa videri.

Oſſa innominata juſto planiora fiunt; pelvis anguſtior evadit; ob hanc cauſam mulieres, quae antea rachiticae fuere, difficiliter parturiunt.

Dentes tarde admodum exſeruntur, atque, uti fertur, paulo poſtquam exſerti fuerint, tentantur carie, et laxis circiter gingivis, ſponte ſua decidunt. Ruſſel etiam obſervavit *, gingivas ſaepe in hoc morbo, ſicut in ſcorbuto, admodum ſpongioſas eſſe; et ulcera foeda in iis oriri, quae, ſi neglecta ſint, ſuper genas vel in nares ſerpentia, cauſam mortis tandem adferunt. Phyſiologum tamen celeb. in praelectionibus ſuis aſſeverantem, in rachitide dentes morbi omnino eſſe immunes, me audiviſſe bene memini.

Cibi coctionem minui, et aſſimilationem inique perfici, et praecipue morbo provectiore, varia ſigna declarant.

* Oeconomy of Nature, pag. 77.

clarant. Ventriculi vires languent, cibos plerumque minus appetit, et quae, illi antea vegeto, prae aliis grata fuiſſent, nunc faſtidit. Dulcia potiſſimum reſpuit, et ab ingeſtis bellariis male ſe habet. In multis tamen rachiticis cibi cupiditas, aeque ac in ſanis, viget, immo etiam intenditur. Hoc forſitan vermibus, non raro in inteſtinis eorum ſcatentibus, qui cum morbo ſpinali luctantur, tribuere, et pro ſigno adventitio habere, oportet.

Adoleſcente morbo, alvus fere ſemper eſt aliquantum adſtricta, adulto, diarrhoea, torminibus, et borborygmis, provecto, nonnunquam etiam lienteria conficitur aeger. Alvus pertinaciter per multos dies adſtricta, dein e contrario fuſa, per vices alternas ſaepe mutuo ſeſe excipiunt.

Urina plerumque pallet; nonnunquam etiam diutius ſolito in veſica detinetur; unde vel iſchuria, vel ſtillicidium ſuccedit. Sub ingreſſu morbi pulſus ſolito tardior et languidior eſt; ſed in ſtatu graviore et vetuſto, hec-

tica dicta febris accedit; cujus exacerbationes noctu praecipue repetunt, et aegri vires paulatim frangunt.

Saepius anhelans per nares ſpiritum trahit; et tandem, niſi erectum teneatur corpus, ſuffocatione periclitatur. Tuſſis interdum ſicca, plerumque humida, infeſtat. Vox aut ſtridula eſt, aut rauca, et gravior quam pro aetate.

Morbo denique ſtrages ſuas longe lateque edente, vires paulatim ſuccumbunt. Oculi lachrymis ſuffundi incipiunt. Vultus marceſcit et collabitur. Tumores ex aqua * ſub cute, vel alibi, latente percipiuntur. Anima foetet.

Poſt haec vel horum plura morbi graviſſimi indicia, accedunt demum convulſiones, et miſellus aeger vitam cum morte commutat.

Sed

* Buchnerus vero teſtatur, tumores, eoſque praeſertim qui in pedibus et brachiis ſitum habent, ex aëre potius quam aqua fieri; namque ab uno ad alterum latus migrarunt; neque, cadavere aperto, fuit, quod eos parere potuit. Monere tamen vellem, quod aqua aut latuiſſe aut elapſa fuiſſe potuit. *Diſp. ad Morb. Hiſt. Hall. tom. vi. pag. 288.*

Sed ſaepe ad alteram metam morbus tendit; ſi enim tempeſtivis uſus auxiliis, impetui ejus obſtet medicus peritus, non modo proceſſum ejus ulteriorem prohibere, ſed, viribus Naturae opem ferentibus, quae in tenera aetate mirum in modum pollent, omnia fere veſtigia morbi praegreſſi delere valebit. Quod ſi altius radices egerit, et, corpore jam admodum infirmo, oſſa valde fuerint inflexa; tum, licet in praeſentia mortem effugiat aeger, et plurima, quae ſupra poſita ſunt, incommoda ſubleventur, nihilominus ex cavis thoracis et abdominis coarctatis, ne vel in phthiſin pulmonalem poſtea incidat, vel aliis quibuſdam morbis, ex viſceribus arctius compreſſis ortum ducentibus, corripiatur, periculum eſt. Ut optima dicam, ridicule, anatis inſtar, vacillat.

Cadavere Rachitici aperto, plurima vitia plerumque in conſpectum prodeunt. Humor non raro in abdomine, thorace, capite, vel ſub cute cogi videtur. Jecur et lien tument, et dura ſunt. Tubercula et abſceſſus in pulmonibus deprehenduntur. Pleura pulmonalis coſtali ſaepe agglutinatur. Meſenterii, ſicut etiam aliae glandulae

dulae lymphaticae, grandiores et infarctae. Inteſtina aut turgida ſunt aëre, aut materia cruda vermibuſque ſcatent. Veſica in molem inſolitam diſtracta, ſaepe extra pelvim (capacitate multum imminuta) truditur, et tunicae ejus admodum craſſae evadunt. Membra ultra ſolitum flaccida manent, neque obrigent. Oſſium epiphyſes tumidae ſunt, et facile ſciſſiles. Oſſa admodum mollia inveniuntur, et adeo ſunt preſſione mutata, ut cava ſua parallelogrammata, potius quam cava cylindracea, referant. Cancelli ſerò rubello, adipis vice, referti ſunt. Buchnerus affirmat ſe femur ipſum cultro anatomico ſaepius abſque vi diſcidiſſe. Muſculorum compages, ſummopere laxa, atque color ſubalbidus eſt. Sanguis reſolutus admodum, et rutilus a Buchnero obſervatus fuit *. Omentum a Langgutho †, ſicut etiam a Buchnero, parvum, tenue, et omni pinguedine deſtitutum, deprehenſum fuit.

Qua ratione adveniens hic morbus dignoſcatur, breviter jam propoſui. Poſtquam increvit, oſſium affectu ſibi

* Diſput. ad Morb. Hiſt. Hall. tom. vi. pag. 281.

† Idem liber, pag. 311.

ſibi proprio et evidente, a genere quocunque morbi facile diſtingui poteſt.

CAUSÆ REMOTÆ.

Quoniam huic morbo advenienti occurrere, vel et incepto, priuſquam penitus inſedit, mederi, praecipue nos penes eſt; remotas cauſas, tum quae corpus opportunum reddunt, tum quae morbum ipſum, data opportunitate, excitant, bene perſpectas atque exploratas habere, ſummi momenti eſſe, cuique patebit. Ea res ſane admodum ardua eſt; et ad quam rite exequendam, nec vires, neque utique experientia mea ſufficit. Ut deſint vires, tamen eſt laudanda voluntas; et nihil tam difficile, quin quaerendo inveſtigari poſſit.

Quae ad Rachitidem creandam conferunt, trifariam commode diſpertiuntur: Prout, ſcilicet, primo adficiant

Parentes infantium,

Nutrices horum; ſive demum

Infantes ipſos.

Hae

Hae omnes, ni fallor, morbum continent, ex eo quod ſimplicium laxitatem, motricium fibrarum imbecillitatem, humorum tenuitatem, et nutrimenti inaequalem diſtributionem movent.

Haud diſſimulandum eſt, Rachitidem nonnunquam incidere, ubi nullae cauſae notabiliores antecedere viderentur. Non ideo tamen, quod obſervationem, ſaepe parum accurate adhibitam, effugerint, nullas revera extitiſſe, inferre fas eſt. Certius, citius, atque gravius, cum inter ſe conſociatae ſunt, effectus edunt. Poteſt cauſa, dum ſola eſt, hunc morbum non movere, quae, juncta aliis, maxime movet. Quare, poſita quavis noxa, quia, hac praeſente, morbus non ſemper prodit, vel abſente, aliquando naſcitur, hanc nunquam in culpa eſſe ſtatuere, minime licet.

Quin vis nervoſae in motrices fibras illapſus, ſolidi ſimplicis dotes augeat, nemo ſanus inficias ibit. Namque vis cohaerendi, qua fibrae muſculares vivae gaudent, eam recens mortuarum longe ſuperat. In fabrica animantium, multum quidem a compage atque figu-

ra

ra ſimplicium fibrarum pendet. Pumilioni nato, neque robur, neque moles gigantis, ulla diſciplina vel nutrimento conciliari poteſt. Quinetiam, quam ſaepe conformatio prolis ſimillima ſit parentis, nemo eſt qui ignorat. Quamobrem nil mirum eſt, debilium ſobolem labe imprimi, quae hanc morbis iis obnoxiam efficit, in quibus multa ſubeſt fibrarum ſimplicium laxitas; et adducor ad credendum, parentum conditionem ad morbum ſpinalem non mediocriter conferre. Fidem faciunt res factae et obſervationes a multis habitae.

Auctores ſagaciſſimi memorarunt, eorum natos praeſertim hoc morbo tentari, qui variis malis, gradatim vires labefacientibus, impliciti fuerant; menorrhagia, ſcilicet, leucorrhoea, hydrope, ſcrophula, &c. Nec abſimile videtur, labem haereditariam, ſaepius in matribus, quam in genitoribus, latere. Buchnerus undecim liberorum hiſtorias refert, qui omnes, vel in Rachitidem, vel in mala huic maxime affinia, inciderunt. Mater eorum quidem ſcrophula laboravit, et, cum annos quadraginta tantum nata eſſet, vetulam adeo mentita fuit, uti eam, de menſibus enormiter revertentibus, querentem

tem omnino miraretur *. Langguth etiam miſerae exemplum protulit, quae "ab ubere matris cachecticae, "ex hydrope paulo poſt demortuae (Rachitide) varie "vexatae," morti ſubito ſuccubuit †. Malum eos non raro exercet, quorum matribus imbecillis foetus ſaepius eliſi; vel gravidis, animi adfectus triſtes et debilitatrices, noxae fuere.

Longe abſit ut credam, in Rachiticis ullam ſubeſſe labem luis venereae; vel huic cum Rachitide quidquam eſſe commune. Attamen eos parentes, qui morbo venereo tentati, vel eo ipſo, vel curatione prava fracti fuere, ſobolem teneram, Rachitide periclitantem, tam genituros, quam parturas eſſe, non minus veritati quam rationi eſt conſentaneum.

Divitum aedes, non ſecus ac pauperum tabernas, hoc malum pulſat. Illi quidem vitam terunt deſidioſam, mollem, multis morbis debilitantibus infeſtam; et ſaepius

* Diſput. ad Morb. Hiſt. Hall. tom. vi. pag. 285.

† Idem liber, pag. 305.

pius leucorrhoea, menorrhagia, hyſteria, abortu, &c. affliguntur. Hi variis quoque gravibus malis obnoxii ſunt; victum ſaepe lana, tela, aliiſque ſellulariis artibus quaeritant. Labore nimio, frigore, et morbis ab hoc fonte ſcaturientibus, conficiuntur: Neque horum ſemper bene aluntur corpora. Qui medios vitae ordines tenent, prae aliis liberos procreant vegetos, et hujus morbi immunes.

Sed etiamſi corpus ſit huic morbo opportunum, plerumque neceſſe eſt, poteſtates externae accedant. Infans recens natus, ubera nutricis ducens, lacte ex his abſorpto alitur. Hoc quidem aliquando mutationes quaſdam inſignes ex conditione nutricis ſubit. Enimvero animi perturbationes, morbi, medicamenta varia, in lac ſecernendum effectus edunt, qui id ad corpus rite nutriendum minus aptum efficiunt. Hinc ſaepe alvus fuſa, tormina, convulſiones. Infans ſaepe non ante ab ubere depellitur, quam lac vetuſtum et caſeoſum factum fuit, nonnunquam etiam nimis tenue et ſeroſum praebetur. Non raro prae ignavia nutrices curam et attentionem, quibus opus eſt, tenerae proli haud adhibent.

Quin cauſae, quae, in ipſos infantes agentes, morbo anſam praebent, debilitatrices ſint, nullus dubito: Quippe quarum omnium eſt commune, et perpetuum, vim nervoſam minuere, fibraſque ſimplices laxare.

Qui ſub Jove frigido, humido, degunt, his Rachitis maxime eſt infeſta. Humiditatem frigoris actionem admodum intendere, neminem latet. Hanc ob cauſam, in Britannia et Batavia, quibus in plagis aër eſt admodum nebuloſus, malum ſpinale longe lateque graſſatur. Buchnerus monet, in Argentorato corpora infantium mollia eſſe, pulchritudine inſignia et Rachitidi patentia; ibique certis anni tempeſtatibus, cum ex auris ſtagnorum et fluminum coelum eſt humidius, hunc morbum incolas teneros maxime urgere; et urbem ipſam, quae, quam caſtellum, ſitu ſicciore gaudet, hoc, et pleriſque malis in relaxatione poſitis, magis vacare. Docente Sydenhamo obſervantiſſimo, dies nebuloſi, humidi, in quibus febres intermittentes plurimae naſcuntur, iis, qui Rachitide periclitantur, peſſimi ſunt; et morbum ipſum potiſſime accerſunt. Hoc etiam in cauſa eſt, quare pauperum infantes ſaepius corripiantur; namque horum

rum caſae frigidae, humidae, teneris miſellorum corporibus graviter nocent. Neque veſtimenta ſua rara, et pannis obſita, prohibere poſſunt, quo minus ad hos frigus aſpiret. Necnon faſciis madidis, et haud caute ſiccatis, involutio a celeb. Roſenſtein merito incuſari videtur *. Ob hanc cauſam, et ex eo, quod munditia non attente adhibetur, vaſa ſummae cutis debilia fiunt, neque materiam perſpirabilem tranſmittunt.

Exercitatio modica ſtimulo eſt corpori admodum idoneo, et univerſo; quippe quae vim ſanguinis per totum vaſorum ambitum promovet, ſolidiſque omnibus robur conciliando, ne humores corrumpantur, efficit. Hinc ratio patet, cur ſaepiſſime a neglecta exercitatione hic morbus aggravetur. Non immerito igitur Boerhaavius et Van Swieten acriter in eas matres invecti ſunt, quae, ut familiae curis vacent, miſeros infantes in ſellas perforatas, corpore inferiore nudo, committunt. Hinc forſitan evenit, ut Rachitis in iis oppidis, in quibus multa ſunt opificia, feminas exercentia, frequentiſſime vagetur.

* Diſeaſes of Children, tranſlated by Sparman, pag. 272.

tur. Eodem nonnihil confert, uti veriſimile eſt, aër frequentia hominum et variis exhalationibus inquinatus.

Infante a mammis disjuncto, natura cibi ingeſti ſaepius in culpa eſt: Qui incolumi ſanitate gaudent, his non aliud eſt lacte praeſtantius nutrimentum. Sed in ventriculo imbecillo, qualis fere ſemper eſt eorum, qui huic morbo proclives ſunt, cito fermentationem acidam ſubit, eoque non poteſt non ſtomachum, et inteſtina, jamjam debilia, offendere. Exinde chylus non recte paratur, et omnia in pejus ruunt. Rem aliquando ita ſe habere, ructus acidi, borborygmi, animae foetor, et diarrhoea documento ſunt. Etiam farinam, quae nullam fermentationem ſubivit, aliquando, etſi rarius, nocere, haud abſimile videtur. Cibi, qui a ventriculis infantium debilibus difficilius coquuntur, (uti pluribus auctoribus placet), non raro laedunt. Inter hos eminent piſces, et cibus ex animalibus confectus, ſale et fumo conditi. Materia vegetabilis, et praecipue cruda, a qua corpus minus alitur; lac cum aqua commiſtum; vina haud meraca, et in acidam fermentationem proclivia;

haec

haec omnia, uti mihi videtur, non ſine gravi cauſa, morbum hunc primo excitare, et inchoatum adaugere, credita ſunt.

Apud auctores obſervatum eſt, Rachitidem ſaepe alios graviores corporis adfectus excipere; et hos, pro illius cauſis, quodammodo habere fas eſt. Sydenhamo teſte, non raro febres intermittentes ſecuta eſt. Clariſſ. Roſenſtein, Buchnero, et aliis narratur, dentitionis, dolore, diarrhoea, et convulſionibus ſtipatae, morbum ſpinalem ſaepe veſtigia premere; et nil mirum eſt, ſi ad ſummam debilitatem, quam haec mala movere ſolent, animos attendimus, quod Rachitide excipiantur. Cutis vitia, uti tinea capitis, ſcabies, &c. male curata; lavationes et fomenta calida, Boerhaavio; etiam "affectuum "cutaneorum, tumorum in glandulis inguinalibus, ſub-"alaribus, parotidibus, medicationes ineptae," Brendelio *, in noxis numerantur.

Inter divites non ſolum vitio parentum morbus naſcitur; ſed accedunt etiam cauſae in liberos agentes, quae

* Opuſcula, pars ii. pag. 10.

quae eum excitare poſſunt: Quum apud hodiernas matres, mos, profecto inhumanus! jam valeat, infantes ſuos nutricibus mercenariis locandi; quarum ſit incuria, ut incommoda prope eadem, ditiorum, ac egenorum, premant.

CAUSA PROXIMA.

In hoc morbo omnia corporis ſolida juſto minus ali, et hinc laxa et debilia evadere, conſtat. Attamen praeter hanc relaxationem communem, quidam ſunt affectus, oſſium proprii, ſcilicet mollities et moles aucta. Hoc vitium, quod debili flexibili Gaubii reſpondet, materiei iſti terreae, quae oſſibus duritiem et firmitatem conciliare ſolet, haud ſatis abunde ſecretae, tribuere oportet.

Oſſeae in his materiei defectus oriri poteſt; tum ex vaſorum, quae oſſificationi inſerviunt, actione depravata, et debili; unde evenit, ut quod ſecretum fuerit, ad

oſſa

oſſa confirmanda prorſus ſit ineptum; tum ex nimia, terrae jam rite ſecretae, et appoſitae, abſumptione.

De modo, quo oſſa fiunt, nil fere certum ſtatuere licet; ſed hoc ſaltem pro comperto habemus, quod, ſi quid deſit inſtrumentorum viribus, quae iſto munere perfungi debent, opus tardum et imperfectum futurum eſt.

Quo tempore primum membra ad corpus ſuſtentandum valere debent, ſi accedat vaſorum, quae ad oſſa pertinent, imbecillitas, peſſimi non poſſunt non inde provenire effectus. Solam vero imbecillitatem ad Rachitidem creandam vix ſufficere, propterea veriſimile eſt, quod vaſa, tum oſſium, tum reliqui totius corporis, variis, et cauſis, et gradibus ſaepiſſime debilitari, dum tamen hic morbus ex toto abeſt. Neque quidem hujus debilitatis ea tempeſtate acceſſio, qua oſſa firma evadere ſolent, nodum hunc omnino expedit: Namque, poſt haec firma facta, malum non raro obrepit, ea denuo reſolvens. Imo exempla haud deſunt, in quibus oſſa mol-

lita

lita fuere, poſtea quam corpus ad ſummum incrementum pervenerat.

Ex mole quorundam oſſium aucta, vaſa eorum majore cum vi opus ſuum abſolvere, inferre haud licet; etſi enim grandiora ſint, tamen minus firma eſſe videntur; et, uti credo, leviora ſunt. Verique ſimile eſt, vaſa quae in ſano corpore terram, in Rachitide materiam aliquam, quae ad molem potius quam duritiem addendam apta ſit, in oſſibus ſecernere; et hanc materiam, qualiſcunque fuerit, cancellos, ex facili cedentes, nimio plus diſtrahere, eorumque parietes longius ſeparare. Quum etiam exiguum tantummodo materiae durae terreae ſecernatur, nil obſtat, quo minus ipſa vaſa producantur, et augeantur; id quod in oſſium planorum diploë *, longorum meditullio et extremis, maxime fieri conſuevit. Ubique, ſcilicet, durae laminae attenuantur, et quae ab initio capaciores, et laxiores fuerint

* Celeber. Monro cranium cujuſdam, qui, tenera aetate Rachitide vexatus, ab ea poſtea convaluit, miram in craſſitudinem auctum, in theatro ſuo anatomico exhibet.

rint partes oſſeae, ut circa articulos fieri ſolet, hae ſemper ultra modum craſſeſcunt.

Eorum, qui huic morbo ſuccumbunt, ſanguis admodum tenuis eſt, et coloris pallide rubeſcentis: Muſculi, ſicut alia quoque corporis ſolida, compagis laxae ac tenerae ſunt. Ex quibus colligi poteſt, illum debitam nutritionem his haud praebere poſſe: Sed qua de cauſa eveniat, ut in hoc, ſecus ac in caeteris morbis, quos ſanguinis tenuitas comitatur, oſſa minus alantur, nondum liquet.

Qui modum, quo oſſa naſcuntur, rite perpenderit, materiam oſſeam vaſis ſorbentibus perpetuo amoveri, et denuo novae materiae eſſe appoſitionem, dubitare non poteſt. Si res aliter ſe haberet, epiphyſes et apophyſes pari, qua caeterae partes, ratione increſcere deberent. Hanc terrae per vaſa ſorbentia detractionem, oſſa in ſenibus, quam in iis qui media ſunt aetate, leviora; denique, pericula quaedam, de oſſibus per rubiam tinctorum inſtituta, comprobant. Sicubi igitur terrae ſolita quanti-

tate effuſae plus abſumitur, tum in mollem ac flexibilem ſubſtantiam mutatum iri clare patet.

In morbo homines nonnunquam adoriente, qui oſſium mollities ſeu incarnatio audit, quin nimia terrae detractio aliquatenus in culpa ſit, vix dubito. Namque quoddam ejus ſignum ab auctoribus annotatum legitur, quod rem extra dubium ponere videtur. Scilicet aegri urinam magna cum copia materiei lacteae vel gypſeae commiſtam reddunt *. Celeber. Monro in praelectionibus ſuis academicis monet, oſſium mollitiem a ſale communi immodice ingeſto, in uno exemplo, proveniſſe viſam; terrae detractione, ut exiſtimat ſagaciſſ. Profeſſor, per id ſal excitata et adaucta.

Siquidem actio vaſorum reliquorum languida et debilis eſt, haec non ſatis cauſae videtur, quod dubitemus, vel denegemus, vaſa oſſium lymphatica ſummo cum vigore munere ſuo perfungi: Nam in diabete et hydrope,

* Vid. Lond. Med. Obſerv. vol. v. pag. 266. Necnon Lieutaud, Hiſt. Anat. Med. tom. ii. pag. 348.

pe, quos morbos pene omnia debilitatis ſigna comitantur, vaſa ſorbentia in corpore ſummo patula, plus, quam in ſtatu ſano, madoris ex aëre in ſanguinem derivant. Igitur rem factam agnoſcamus neceſſe eſt, etſi ad rationem ejus reddendam prorſus ſimus impares.

Mihi quidem non compertum eſt, urinam lacteam in morbo ſpinali unquam redditam fuiſſe: Nec auctores habeo idoneos, qui id factum memoriae tradiderint. Nequeo tamen quin credam, detractionem nimiam terreae partis oſſium, aliquid ad mollitiem eorum in Rachitide etiam faciendam conferre: Et mihi perſuaſum eſt, Rachitidem infantium, et mollitiem oſſium, qualis in aetate provectiore incidit, multa habere inter ſe communia; neque ullum fere intereſſe diſcrimen, niſi quod in morbo ſpinali mollities, quo tempore oſſa creſcunt, invadat.

RATIO

RATIO SYMPTOMATUM.

Multa ſymptomata huic morbo adſunt, quae quamcunque corporis conditionem debilem et infirmam comitantur; quaedam ſigna aliorum morborum, huic quidem affinium, praeſentiam denotare; et caſu tantum accedere videntur; de quibus hic loci diſſerere, ſupervacaneum foret. Sunt alia, quae quippe quoniam ex cauſa proxima, Rachitidi propria, ortum ducunt, ut potero, explicabo.

In his eminent imprimis mollities oſſium, et qui inde profluunt effectus; et hos nullus dubito particularum oſſearum, tum ſecretioni et appoſitioni imminutis, tum detractioni auctae, tribuere. Oſſa ſpongioſa et mollia facta, omni preſſurae illatae ceſſura eſſe, quid mirum?

Preſſurae duae ſunt ſpecies; namque vel ab intra oſſium cava contentis; vel a poteſtatibus extra oſſa agentibus,

tibus, exſeri poteſt. Ex his, oſſium inflexio; ex illis, moles eorum, vel partium eorum, aucta, pendere videtur: Scilicet a cerebro creſcente, cranium; a materie in cancellos effuſa, oſſium extrema, ubi hi maxime abundant, et ubi renixus eſt minimus, in magnitudinem inſolitam diſtrahuntur. Poteſtates externae, quibus oſſa flectuntur, ſunt muſculorum iſtis adnexorum contractio, et partium ſupra incumbentium preſſus inaequalis: Ab hac cauſa (uti mihi videtur) pelvis et coſtae juſto planiores, etiam ſpinae et claviculae inflexiones; ab illa praecipue, membrorum ſuperiorum; ab utraque inferiorum, curvaturae proficiſcuntur.

Spina varias patitur inflexiones. Saepe antrorſum incurvatur; nimirum quia corpus ipſum, et praecipue caput, quae, veluti columnae, muſculis ſuſtentari debent, anteriora verſus projiciuntur, et ſpinam ſuo pondere ſecum trahunt. Saepe a lateribus ſpina curva evadit; quod hoc modo explicatum velim. Si corpus ex quacunque cauſa ad alterutrum latus inclinetur, vertebris nunc ſpongioſis, et mollibus, preſſui ab eo latere nimio, cedendum eſt. Hinc corpus paribus ponderibus

haud

haud libratur, ſed magis magiſque indies ad latus affectum vergit, donec ſummam moleſtiam tandem aegro inferat. Deinde, ut corporis aequilibrium reſtituatur, muſculi alterius lateris, cum vi quam antea majori renituntur, et inflexionem contrariam paulatim efficiunt. Haec quidem, ut crediderim, veriſimilis ratio eſt, quare, cum ſpina ad latera deflectitur, duae vel plures incurvationes plerumque ſint; cum antrorſum, unica tantum.

Pectus in acumen ſurgit, ex actione muſculorum qui inſpirationem abſolvunt; ex eo, quod coſtae, qua cum ſterno committuntur, tument; denique expreſſu, dum corpus recumbit, illato, a lateribus planae fiant, et pectus elevetur, neceſſe eſt. Humerus quoque in coſtas, atque in claviculam, premens; et hanc eo magis convexam efficiens, nonnihil ad hunc effectum confert.

Infans ſaepe cubitis innititur; fortius etiam humeros flectit, quam extendit; quo fit, ut hi introrſum et antrorſum incurventur. Eadem fere eſt ratio brachiorum inflexionis.

Oſſa

Oſſa ilia preſſui viſcerum cedunt, et planiora fiunt; dum ſimul capita femorum acetabula introrſum trudunt. Ergo pelvis anguſtior evadit.

Femora ipſa, quae naturaliter extrorſum et antrorſum flectuntur, magis quam antea curva fiunt; quia corporis ſuperioris oneri ſuccumbunt; et quia angulus, capita inter eorum et corpora, minuitur, raroque rectus efficitur. Hinc genua ſaepe procul a ſeipſis invicem remota ſunt; ideoque Rachitici vacillant. Saepius tamen natura, vel quaedam poteſtas ignota, ut nimiae corporis jactationi obviam eat, genua introrſum flectit. Tibia ab anteriore parte magis eſt convexa, ob validam actionem horum muſculorum, qui crus flectunt. Pedes nonnunquam inter ſe longe diſtant, quod explicatu eſt difficile; ſic enim naturae conſiliis obnititur, et jactatio corporis augetur.

Ex viſceribus mole auctis; ex flatu, vel cruda materie, intra canalem alimentarium occluſis; ex aqua in peritonaei ſaccum effuſa; et poſtremo ex abdominis cavo per ſpinae inflexionem, a poſteriore; per pelvim

anguſtiorem,

anguſtiorem, ab inferiore parte minuto, tumor hujus antrorſum oriri videtur.

De mentis vigore in Rachitide admodum intenſo, multum ſubeſt obſcuri. Aliquando fortaſſe caſu modo accidit, nullum cum morbi cauſis commercium habens. Annon ex eo quoddammodo provenit, quod Rachiticus (ſecus ac aliis quiſque infans, qui paribus colludere geſtit) ab omnibus vel luſibus, vel negotiis abhorret, quae vix ullam mentis exercitationem deſiderant; et domi verſans, eorum, quibus judicium maturius eſt, conſuetudine et colloquio utitur? Subdubito tamen nonnullos in errorem lapſos eſſe, qui pumilionis ingenium mirati ſunt, cum aetatis rationem non haberent.

PROGNOSIS.

Exitus hujus mali non idem eſt in omnibus: Quinimo nonnunquam adeo mite et nullius momenti videtur, ut vix egeat medicina. Saepius tamen pertinax

eſt;

eſt; nec ullis, niſi diu, caute, et aſſidue adhibitis, auxiliis ſanandum.

Quo citius hic morbus poſt partum invadit, eo periculoſior fere ſemper evaſurus eſt. Ubi enim ab incunabilis prodit, et ante adoritur, quam infantis corpus multas externas noxas expertus eſt; haereditariam ſubeſſe labem, et in ſolidis ſimplicibus culpam reſidere, declarat. Quae cum ita ſint, quis non videt, hanc corporis conditionem longe difficiliorem curatu fore, quam quae poteſtatibus externis demum inferatur? Inſuper, tenerrima haec aetas eo majori in diſcrimine verſatur, quod vires morbo perferendo non ſuppetunt, et remedia, quotquot ſint ingeſta, fere reſpuuntur. In malis aeger eſt, ſi facies in rugas collabitur, et extrema tument. Pejus etiamnum eſt, ubi oculi ſtillant; ubi acceſſiones epilepticae, et omnia demum ſigna cerebri aqua gravati adſunt.

Scabies et eruptiones cutaneae inter bona indicia quibuſdam auctoribus adnumerantur.

De variolis ſaepius aegrum occupantibus, quod prodigium Buchnerus annotavit, et ſignum haud lethale, raro tamen bonum, eſſe ſtatuit, non poſſum non anceps haerere *.

CURATIO.

Quandoquidem ſaepe accidit, ut parentes non ſine gravi cauſa ſolliciti, medici conſilium petant, quo melius a Rachitide praecaveatur; meum eſſe munus exiſtimo, quae ad hunc morbum arcendum maxime idonea ſint, praemittere.

Cibus eorum infantium, qui Rachitide periclitantur, ſummam attentionem ſibi vindicat; et ad nutricis conditionem imprimis reſpicere debemus. Si lac nimis tenue praebetur, vel nutricem mutare, vel infantem a mammis omnino depellere, oportet. Si lac poſtea datur,

aſinarum

* Diſput. ad Morb. Hiſt. Hall. tom. vi. pag. 188.

aſinarum forſan vaccino primo anteponendum, quod ſincerum, et nulla aqua commiſtum, eſſe debet. Plus cibi ex animalium carne confecti, quam ſolet, concedere juvabit. Neceſſe eſt ut iſtae carnes ſeligantur, quas ventriculus facile concoquat; et quae ſat nutrimenti ſubminiſtrent. Ideoque macilentae, pinguibus anteferendae. Conveniunt juſcula fortiora, quibus condimenta ſunt adjecta; vel gelatina animalium cum vino miſta. Qui vero panis ſumitur, bene fermentatus eſſe debet: Et cavendum eſt ab omni materia vegetabili cruda; utpote cum in propriam fermentationem ruat, et ventriculo jam infirmo nunquam non noceat. Id docent flatus, diſtenſiones, borborygmi, tormina, diarrhoea; quae omnia inde proficiſci conſueverunt.

Ut robori magis conſulatur, potus meracus, et qui ſtimulum idoneum praebere poteſt, dandus. Cereviſia fortis, merum, et ſpiritus juſta aquae copia temperatus, plurimum attuliſſe commodi feruntur. Sed ad id attendamus omnino neceſſe eſt, ut tum cibus, tum potus, parce, ſed ſaepius de die, adminiſtrentur. Sic enim

ventriculus

ventriculus ingeſtis minus gravatur; quibus quoque rite concoctis melius nutritur corpus.

Eximie utilis eſt exercitatio, quae citra defatigationem fit: Quippe, quoniam extrema vaſa, et ventriculum (nam huic cum ſummo corpore mirum eſt conſortium) ſtimulat roboratque. Itaque, qui propriis ſe viribus adhuc exercere nequeant, hos juvat geſtatio aſſidua; quae ſub divo, quantum fieri licet, eſt adhibenda. Geſtationis plura genera ſunt, quorum alia aliis prodeſſe poſſunt. Praeſtat autem infantes, aut in ulnis nutricum caute dimoveri, aut funiculis appenſos per aëra leniter jactari. Convenit quoque equo vehi, vel in rheda vectari, vel etiam navigare, ſed citra nauſeam. Si vero coeli intempeſtas eos foris egredi prohibet, curru domi circumagantur, vel, equo ligneo ſuperimpoſiti, ſurſum deorſum librentur, oportet. Commodum eſt infantes committere ſolo; ſic enim, nulla ope a nutricibus allata, manibus pedibuſque repentes, per ſe citius ingredi poterunt, quam ſi auxilio externo nitantur.

Frictio,

Frictio, vel manu vel panno laneo adhibita, cum ſanguinis circuitum promoveat, et exercitationis vicem ſuppleat, ſubſidium eſt non inutile; et per omnia medicinae aeva, auctore primo Hippocrate, ad morbos in laxitate poſitos, tum praevertendos, tum profligandos, celebrata fuit. Quin et a ſummo corpore ſordes, colluviemque omnem deterendo, plurimum ad hunc morbum arcendum conferet. Etenim, quanti ſit momenti mundities ipſa, perſpicuum eſt.

Veſtimenta lanea, ſicca, calida, quae infantem a frigoris effectibus debilitantibus tueri poſſint, induenda, et ſaepius mutanda. Qui Rachitidi patent, ſuper culcitas crinales, vel paleatas, potius quam plumeas, decumbere debent; namque hae, corpori nimis cedentes, et calorem ejus plurimum augentes, fibras laxas et debiles reddunt.

Evitanda ſunt quaecunque animum perturbent, vel angant, et, quoties protervus aut triſtis ſit aeger, blanditiis deliniendus.

In plagis et aedificiis ſiccis, perflatis, ſolem modice potentem habentibus, verſetur: A frigore matutino et veſpertino caveatur.

Praeſidiis vero omnibus frigida lavatio facile palmam praeripit. Floyerus multum dedit operae, ut probaret, hunc morbum in Anglia primum eo tempore ortum eſſe, quo tota infantium corpora in ſacrum baptiſterium immergi deſierunt. Certe nunc temporis Rachitis quam antea minus eſt frequens, quoniam mos admodum invaluit, infantes, ut adverſus eam muniantur, lavandi.

Attentione, quae par eſt, ad omnia praedicta adhibita, plerumque, ni fallor, infantes debiliores, qui Rachitide periclitentur, ea immunes ſervari poterint. Quae etiam, ſi ante adventum morbi fuerint omiſſa, tum fere plus quam medicamenta valebunt, aut certe horum effectus inſigniter promovebunt. Itaque, ſi ſymptomata jam ſemet oſtenderunt, in uſum ſunt vocanda, quae proxime exponam.

Potui

Potui detur ſpiritus cum aqua commiſtus, vel cereviſia fortis, vel etiam merum, prout morbi ratio id poſtulare videatur. Mumma Brunſvicienſis (quoddam cereviſiae genus) magnam famam obtinuit, et a Van Swieten multis effertur laudibus. Ex vinis, praeſtantiora videntur auſtera, qualia ſunt rubra, vel Luſitanicum, vel Gallicum; et haec, ne intus coaceſcant, leniter prius coquere expedit, ſic etiam auſteriora fiunt.

In hujus morbi curatione, praecipuum eſt medendi conſilium, tonum et vim vaſis impertire, quae terram ſecernendo oſſa conſtituunt, et firmant; et voti, nullo modo compotes erimus, niſi totum corpus roborare valeamus. Etiamſi actio vaſorum ſorbentium nimia morbum quodammodo contineat, nulla auxilia, quae ad horum actionem minuendam recte conferant, nobis comperta ſunt; ſi forte tonica dicta excipias: Quarum ope, cum tantus ſaepe fructus percipiatur, inferre licet, actionem ſorbentium nimiam talibus remediis haud ſemper intendi, et nil damni ex eorum uſu profecturum eſſe.

Inter

Inter vegetabilia tonica cortex Peruvianus maxime eminet, et a quibuſdam auctoribus in hujus morbi curatione utilem fuiſſe perhibetur. Sed tanta eſt amaritudo ejus, ut non ſine magna difficultate infantibus ingeratur. Quo minus ingratus evadat, utile erit. Extracto glycyrrhizae et aquae fontis admiſcere; vel clyſmata ex cortice Peruv. confecta injiciantur. A nonnullis medicis, hoc medicamen contra alios morbos, tum intra veſtes ſtratum, tum balnei more, externo corpori admotum fuit, et, uti ferunt, felici cum eventu. Huic tamen modo interna exhibitio, utpote minores ſumptus poſtulans, et magis efficax, ut plurimum anteponenda. Idem quoque medicamentum, teſtante Ruſſel, in gingivarum ulceribus ſanandis profuit *. Radicem rubiae tinctorum adſtringentis nomine ab auctoribus, qui de materia medica ſcripſerunt propoſitum, Levret †, aliique in hoc morbo profuiſſe teſtantur. Vis autem, qua pollet, quatenus ſenſu percipi poteſt, ſi ulla ſit, admodum latet. Hoc de hominibus ſolum intelligendum vo-

lo;

* Oeconomy of Nature, pag. 78.

† L'Art des Accouchemens, § 1431. pag. 244. et ſuiv.

lo; invenit enim illuſtriſſ. Monro, animalia in quae experimenta de rubia tinctorum inſtituit, hac, tanquam veneno lento, periiſſe.

Remedia tonica, e regno minerali deprompta, magis vegetabilibus pollere videntur, et, ad Rachitidem fugandam, ſaepe maximo uſui fuere. Quae a ferro parata ſunt, illuſt. Boyle, et poſt hunc Ruſſel *, magni aeſtimarunt: A ferro, inquam; nam judicibus celeberr. Van Swieten et Culleno, flores martiales (Pharmac. Edin.) prope idem medicamentum eſt, ac id, quod nomine Ens Veneris a Boyle laudatum; et, certe ſi ad doſim, quam hic auctor propoſuit, advertamus, nil ſubfuiſſe cupri nobis facile perſuaſum eſſe poteſt. Ruſſel quoque tria grana ejus primo mane quotidie conſulit. Ex ferro quoque paratum eſt, lixivium vel lachryma martis dictum medicamen, non multum floribus mart. diſſimile; quod haemorrhagias e laxitate ortas cito compeſcere, ipſe novi; et infantibus, Rachitide conflictatis, videtur eſſe peridoneum: Nam guttae paucae in aquam vel vi-

F num

* Oeconomy of Nature, pag. 80.

num infuſae, liquorem ſubdulcem, nec ingratum, conficiunt.

Rari quidem cuprum etiam praecipere ſunt auſi. Buchnerus ita ſcribit *: " Infantem nodoſum, unius et " dimidii circiter anni, pedibus, abdomine, ſcroto non " rugoſo, facie tumentem, flacceſcentem, plane ſtupi- " dum, eundi loquendique potentia quadam, qua ante " pollebat, defraudatum, cum largis doſibus reſinae " ſcammonii, tartari emetici, et ſulphuris antimonii " aurati, ad vitam, ſenſibilitatem, ac debitam ſtrictu- " ram, revocare fruſtra tentaſſem; tandem amplo cin- " gulo mercuriali, cum ſpiritu vini ſaepius fricata dorſi " ſpina, et tinctura veneris Helvetii, quae vitriolum " cyprium ſpiritu vini ſolutum continet, ita data, ut " vomituriendi quidem conatus, raros tamen vomitus, " cieret, et appetitum plane proſterneret, in integrum " reſtitui; furibundam praxin!" In hocce remedio adhibendo, ſumma cautione opus eſt: A doſibus igitur exiguis incipere, et eas ſenſim augere, debemus. Buchnerus

* Diſput. ad Morb. Hiſt. Hall. tom. vi. pag. 286.

nerus tamen monet, Rachiticos plurimos magnam vitrioli venerei doſim citra vomitum pertuliſſe.

De aluminis, in hujus mali curatione, effectibus, mihi non liquet. In diabete, morbo huic maxime affini, in quo cum inhalatione humoris externi aucta, ſumma fibrarum muſcularium eſt laxitas, ad alumen omnibus fere medicis, et aliquando haud incaſſum, confugitur: Forſan in Rachitide etiam periculum ejus facere, operae pretium foret.

Oſtracodermata votis celeb. de Haen feliciter ceſſere *: Sed quibuſdam dubitatio injici poteſt, quantum commodi ex medicamento, quantum ex regimine, reportaverit.

Lavatio frigida ad curandam Rachitidem apta eſt. Hoc auxilio uſus, Cullenus jure praeclar. non modo quo minus gravior fieret, prohibuit, ſed etiam interdum ex toto fugavit. Egreg. Hunter, nuper defunctus, de eximio

* Rat. Med. vol. iii pag. 113.

mio hujus remedii uſu, in praelectionibus ſuis mentionem facere ſolebat. Dum vires aegrotantis creſcunt, calor ſenſim minuatur, oportet. Corpus ſummum poſt immerſionem, ſi utile hoc fuerit, calidius et ſubrubro colore fit; necnon vaporem tenuem emittit. Qui vero effectus, quo facilius balneum excipiant, confert, et pannis laneis quamprimum corpus obvolvere, et frictionem adhibere.

Nec reticendum eſt, quod Doctor Moore in ſua diſſertatione inaugurali protulit: Is refert, oleum ſcatinae, ſeu raiae, corpori inunctum, in plagis Scotiae ſeptentrionalibus, multum profuiſſe. Sed ad ipſam diſſertationem relego, qui plura de hac re deſiderant.

Ut crudae materies, aër, et vermes e ventriculo et inteſtinis educantur, vomitum ſubinde movere, alvumque ſolvere, per medicamenta lenia juvabit. Aliter autem omnes exinanitiones huic morbo alienae eſſe videntur. En verba Buchneri *: " Novi porro qui Rachitide eluc-

" tati,

* Diſp. ad Morb. Hiſt. Hall. tom. vi. pag. 385.

"tati, facile in pleuritidem ſpuriam, cum ſuffocationis "periculo junctam, inciderunt: Quae, venaeſectione "male tentata, juſculo vinoſo cum melle ſumpto, et "cathartico, aut epithemati acri, mox ceſſit." Sic quoque Sydenhamo de purgantibus viſum fuit: In diſſertatione epiſtolari ad Gul. Cole monet, "in Rachitide "vera cathartica locum non habent, niſi ut ſemel, vel "bis ad plurimum, aeger purgandus, antequam uſum "alterantium ingrediatur."

Ut ſpinae inflexionis corrigantur, aeger in tali corporis ſitu ſervari debet, qualis incurvationi obviam eat; et, ſi ullis negotiis incumbat, in latere ſano eum maxime reclinare oportet. Hoc inclyti Monroi Patris, rationi uſuique conſentaneum, monitum eſt.

F I N I S.